

Wijziging Nadere regeling kinderarbeid

<https://www.internetconsultatie.nl/wijzigingnadereregelingkinderarbeid/reageren/2>

Uitgebuite kinderen, die maar blijven denken dat hun eigen keus is...

Veel beleidsmakers en politici nemen zichzelf of de naaste omgeving der maat der dingen. Ook als het gaat om sociaal-economische kwesties. Natuurlijk zullen hun kinderen prima in staat zijn om zichzelf te beschermen en bij de hand genoeg zijn om voor zichzelf op te komen. Maar dit geldt zeker niet voor alle kinderen. En ook met die kinderen zal rekening gehouden dienen te worden.

Daarbij komt dat door verdere versoepeling van kinderarbeid er een grotere druk ontstaat om de lonen naar beneden te drukken. Hetgeen zich vaak vertaalt in het onder druk zetten van werknemers om nog meer te presteren. Om twee tot drie keer zo hard te werken voor net iets meer salaris. Productiviteitsverhoging om de productiviteitsverhoging. Hierbij wil ik herhaal ik hetgeen Cremer al schreef in zijn rede (en brochure) Fabriekskinderen uit 1863:

“Die arme fabriekskinderen worden soms vermoord naar ziel en naar lichaam”

De fabrikanten zagen het euvel van kinderarbeid wel, maar konden er weinig tegen doen. Dit vanwege de concurrentie. Alleen de wetgever kon er een einde aan maken door het stellen van regels.

geparafraseerd na I.J. Brugmans - De arbeidende klasse in de 19e eeuw, serie Aula Boeken, 1958, p. 235

Ik ben dan **tegen verdere versoepeling omtrent de regels van kinderarbeid**. Wat wel goed is om de regels van kinderarbeid helderder te maken en weer opnieuw tegen het licht

te houden. En er een brede maatschappelijke discussie over te voeren. Wat we als samenleving acceptabel vinden. Zonder daarbij uit het oog te verliezen, wat de nadelige effecten zijn voor mensen die veel minder voor zichzelf dan wel hun eigen positie kunnen (laten) opkomen.

Kinderen dienen tegen zichzelf in bescherming genomen te worden. Zeker als het gaat om werk. Ook al doet men dat (vermeend) vrijwillig. En meent men voor de volle 100% overtuigd te zijn, dat het een eigen vrijwillige keuze is. Als men dat niet doet, bestaat er een grote kans dat men dezelfde weg opgaat als bij het online gokken. Waarbij ook de wettelijke mogelijkheden werden versoepeld. En men dacht dat (betere) regulering de oplossing zou bieden.

De essentie van het (economisch) liberalisme...

Het economisch liberalisme leidt tot verabsolutering van doelmatigheid. Doelmatigheid om de doelmatigheid. Zonder daarbij acht te geven op sociale of zedelijke normen. "Het liberalisme redeneert als volgt:

1. grotere vrijheid vraagt grotere middelenvoorziening;
2. grotere middelenvoorziening wordt verkregen door grotere winst;
3. grotere winst kan en moet nagestreefd worden."

(...) In de economie "zijn zaken zaken". Men kan geen rekening houden met morele scrupules. Het individu bevrijdt zichzelf van het keurslijf van het collectief, zo denkt hij zelf. Het wordt ieder voor zich en God zorgt voor allen. Maar voor mensen die niet in God geloven of niet zeker weten of er een God bestaat, wordt het maar eenzame vertoning. Niemand of niets waar men op terug kan vallen, als het (een beetje) tegenzit. Helemaal teruggeworpen op jezelf. **Alles is mogelijk en lijkt binnen handbereik te liggen, tegelijkertijd lijkt alles zo ver weg en onbereikbaar.** Dat is wat liberalisme in essentie betekent.

Geparafraseerd, hier en daar letterlijk geciteerd en zelf aangevuld uit en naar aanleiding van de volgende bron:

H Hoefnagels SJ - Een eeuw sociale problematiek - van sociaal conflict naar strategische samenwerking, uit de serie: Bouwstenen voor de kennis der maatschappij onder redactie van Dr. P.J. Bouman, Dr. SJ Groenman en Dr. J.A. Ponsioen - uitgeverij van Gorcum & Comp. N.V. - GA HAK & Dr. H.J. Prakke - Assen - 1957, blz 44 - 45